

Fortolkninger. Hvad er nemlig det, at en Arbejder ved grov Uagtsomhed har „bidraget til“ at hidføre et Ulykkestilfælde? Naar han f. Eks. staar og skal til at forlade sit Arbejde og vil tage sin Frakke paa, og Drivremmen saa kommer til at tage fat i Frakken, og Armen paa den Maade kommer ind i Maskinen, har han saa „bidraget til“ at hidføre Ulykkestilfældet? Vi have ment, det var ønskeligt og i alt Fald mere klart, at der kom til at staa „hidført“ og ikke „bidraget til at hidføre“.

I § 2, Linie 3, foreslaa vi, at Ordene „Arbejdsgiveren . . . Virksomheden“ ændres til: „beskæftiges af en Arbejdsgiver“. I Henhold til det før anførte behøver jeg ikke yderligere at motivere det. — I Linie 4 foreslaa vi „denne“ ændret til „denne Virksomhed“. Vi have ment, at det var fyldigere og bedre at sætte Arbejdsgiverens Virksomhed i Stedet for „den tekniskmekaniske Del af Virksomheden“, hvis Betydning kunde blive omstridt. Det er ogsaa et af de Punkter, hvor Udvalget har været enigt om, at det var ønskeligt, om der kunde være fundet noget, som var bedre end det foreslaaede. — I Linie 4—5 foreslaa vi, at Ordene „for saa vidt . . . 1,800 Kr. aarlig“ ændres til: „for saa vidt han er Medlem af en af Staten anerkendt Sygekasse“.

Der er jo senere i Lovforslaget foreslaaet, at det er først efter 13 Ugers Forløb, at Kravene skulle kunne stilles og Erstatningen udbetales. Saaledes som Sygekasseloven er affattet, have vi ment, at det vilde være langt bedre, en Fordring, som man berettiget kan stille til Arbejderen, at han skal sørge for at være Medlem af en af Staten anerkendt Sygekasse. For det kan man paa Forhaand sige, at er der ikke noget bestemt i Lovforslaget derom, saa er der i alt Fald mange af Arbejderne, der ville lade være at forsikre sig for de 13 Uger, og saa kommer Arbejdsgiveren til at yde Bidrag dertil, eller ogsaa kommer Arbejderen til at lide Nød i den Tid. Vi have derfor fundet, det var ønskeligt, at der stilles det Krav til Arbejderen, at han skal være Medlem af en af Staten anerkendt Sygekasse.

Til § 3 er der stillet Forslag om, at Linie 1—7 ændres til: „Nærværende Lov finder Anvendelse paa enhver Arbejdsgiver — Enkeltmand eller Selskab, Stat eller Kommune — der benytter Arbejdere til Udførelsen af noget af de i § 4 opregnede Arbejder eller i en af de der nævnte Virksomheder“. Dette Forslag er stillet ud fra

vor Formening om, at det, at Erhvervet skal drives som Næringsvej, ikke er rigtigt. Vi mene, at der er absolut den samme Fare til Stede, hvad enten en Virksomhed udføres for en Mester eller for Arbejderen egen Regning. Skal Loven virkelig gøre Gavn, bør den affattes saaledes, at hvad enten der arbejdes for den ene eller for den anden eller for egen Regning, selv om vedkommende ikke benytter det som Næringsvej, skal han dog alligevel være pligtig til at assurere. Dette er i Overensstemmelse med de Anker, vi have rettet mod Lovforslaget.

Til § 4 er stillet det Forslag, at foran 2den Linie udgaar Bogstavet A. Det er nærmest en Redaktionsændring. Fremdeles forandres „Fabriksvirksomhed samt Virksomhed i“ til „Fabrikker og“. Vi have ment, at det var uheldigt at have Ordet „Virksomhed“ to Gange, og at det var bedre og tydeligere at pointere det paa den Maade, som vor Redaktion er affattet. — I Punkt 2, Linie 2, foreslaa vi, at Ordet „regelmæssig“ udgaar. Der tales om „Virksomheder, som fremstille eksploderende Stoffer eller Genstande, eller som regelmæssig anvende Sprængstoffer“. Vi have ment, det vilde være uheldigt, om det skulde være Genstand for Fortolkning, hvorvidt de anvendte disse Stoffer regelmæssig. Hvad vil det sige, at de anvendes regelmæssig? Det maa være nok, at de anvendes, naar de skulle bruges. — Fremdeles foreslaa vi, at i Punkt 7 „Betjening af“ udgaar. Hvad er „Betjening af“ en Drift? Naar der staar: „Jærnbane-, Sporvej- og Omnibusdrift“, er det tydeligt nok. — I Punkt 10 foreslaa vi, at Ordet „selvstændig“ udgaar. Der staar: „Vind- og Vandmølleri drevet som selvstændig Næringsvirksomhed“. Naar det drives som Næringsvirksomhed, er det nok til, at det bør falde ind under Bestemmelserne. — Det næste Forslag gaar ud paa, at Bogstavet B. skal bortfalde, og at der foran Stykket sættes „11“. Det er kun en Redaktionsændring. Ændringsforslaget under Nr. 14 gaar derimod ud paa en Realitetsændring. Der tales om Virksomheder, der drives med Kraftmaskiner og ere undergivne Fabriktilsyn i Henhold til Lov Nr. 56 af 12te April 1889 § 11. Vi foreslaa her, at Ordene „første Punktum“ efter § 11 udgaa. Vi mene, at ogsaa de øvrige Maskinerier maa medtages; hvad enten de drives ved Vand, Vind eller dyrisk Kraft, ere de lige farlige, og det, at de tilses af Kommunalbestyrelsen eller Mænd, valgte af Kommunalbestyrelsen, giver ikke nogen